

Od samog početka studija razmišljala sam o odlasku na Erasmus. Kad god bih čula da je netko već bio, raspitivala bih se o njihovim iskustvima i oduševljeno slušala sve priče koje su dijelili. Znala sam da i ja želim otići, ali pitanje je uvijek bilo kada. Svaki put kad bih ozbiljnije razmišljala o tome, obuzeo bi me strah pri pomisli da ću sama otići u novu državu i provesti mjesec bez poznatih ljudi.

Zato sam čekala petu godinu studija psihologije. Tek tada sam shvatila da se moje vrijeme na fakultetu bliži kraju, a da ja još uvijek nisam iskusila Erasmus. Najbolji savjet koji mogu dati jest da ne napravite istu grešku kao ja: iskoristite sve prilike koje vam studentski život pruža. Erasmus je jedno od najboljih iskustava u mom životu i jedino za čime žalim jest što nisam otišla ranije. Naravno, odlazak na zadnjoj godini imao je svoje prednosti. Nije bilo obveznih kolegija koje sam morala slušati na sveučilištu u Turskoj pa sam odabrala samo izborne predmete, koji su se pokazali izvrsnima. Nisu bili pretjerano zahtjevni, profesori su bili pristupačni i fleksibilni, a ja sam imala više vremena posvetiti se upoznavanju kulture i ljudi.

Na Erasmusu sam bila 2025. godine, u ljetnom semestru, u Izmiru, zajedno s još dvije kolegice s psihologije. Jedna od nas pronašla je stan u Alsancaku pa smo tamo sve tri živjele. Stan nam je bio udaljen oko sat i pol sata od fakulteta, što nije bilo idealno, ali budući da nismo imale nastavu svaki dan, to nam nije predstavljalo veliki problem. Alsancak je vrlo lijep i živahan dio Izmira, s mnoštvom trgovina i bogatim noćnim životom, a more nam je bilo udaljeno samo dvije minute. Nažalost, gradsko se more ne preporučuje za kupanje, no plaže su izvrsno povezane javnim prijevozom i za oko dva sata možete stići do predivnih pješčanih plaža u Çeşmeu. Iako mi se Alsancak jako svidio, smatram da je Buca možda bolji izbor za Erasmus studente. Ondje se nalazi sveučilište Dokuz Eylül koje smo pohađale, a većina studenata i "Erasmusovaca" živi upravo u tom kvartu. To znači više spontanijih druženja, lakši pristup fakultetu i bogat studentski život. Kvart nije toliko reprezentativan kao Alsancak, ali ako su vam prioritet blizina fakulteta i društveni život, Buca je odlična opcija.

Živjela sam sa dvije kolegice koje sam već poznavala s fakulteta, što mi je uvelike olakšalo prve dane u potpuno novoj sredini. Jedna od najljepših stvari u Izmiru i na sveučilištu Dokuz Eylül je izvrsno organiziran ESN. ESN je organizacija koju čine volonteri, tj. domaći studenti koji dočekuju Erasmusovce i pomažu im u prilagodbi. Prije dolaska dobivate e-mail od svojeg "buddyja", osobe zadužene za to da vam olakša početak boravka. Buddyju se možete obratiti s bilo kojim pitanjem – od papirologije, kolegija do traženja smještaja. U našem slučaju pokazalo se da su ESN studenti nevjerojatno predani i srdačni. Iako razina pričanja engleskog u Izmiru nije najbolja (na cesti skoro nitko ne priča engleski), studenti koji su uključeni u ESN znaju engleski jako dobro tako da ih uvijek možete pitati ako vam nešto nije jasno. Isto tako ostali studenti na fakultetu znaju nešto engleskog, ali dosta se srame pričati, no ako ih pitate za pomoć rado će naći načina da vam pomognu.

ESN Dokuz Eylül zaista se trudi pružiti nezaboravno Erasmus iskustvo. Svakog tjedna organiziraju barem jedan, a često i tri događaja na koje se možete pridružiti. Ondje se okupljaju i studenti i članovi ESN-a, što je idealno za upoznavanje novih ljudi. Ponekad organiziraju i zajedničke evente s drugim fakultetima pa je lako proširiti krug poznanstava.

Događaji su raznoliki i kreativni – od “city hunta”, filmskih večeri i gledanja zalaska sunca, do radionica gline, bowlinga, paintballa, “study dates”, “speed meet” druženja i tematskih večera. Uz to, organiziraju i brojna putovanja: s njima smo posjetili Cappadociju, Pamukkale, Foču i nekoliko plaža, a fakultet nas je prvi tjedan odveo u Ephesus i Selçuk.

Osim tih izleta, privatno sam posjetila i Istanbul, Bodrum, Fethiye i još neke gradove. Svi su udaljeni četiri do šest sati od Izmira i vrlo su dobro povezani autobusima. Posebno bih izdvojila Fethiye, koji me potpuno oduševio, te Istanbul, koji ima posebnu čar, nevjerojatne znamenitosti i živahnu, jedinstvenu energiju.

Izmir je najliberalniji grad u Turskoj, pa ćete na istom mjestu vidjeti i ljude koji su vrlo konzervativno odjeveni i one koji jedva da imaju išta na sebi. Grad je ogroman i uvijek ćete imati nešto za vidjeti ili posjetiti. Jedan od najvećih šokova za nas bio je podatak da Izmir ima čak 5–6 milijuna stanovnika. Turska je uistinu predivna zemlja i sigurna sam da nećete pogriješiti ako upravo nju odaberete kao svoju Erasmus destinaciju. Cijene su uglavnom pristupačne, ponekad čak i niže nego kod nas, iako se zbog njihove ekonomije vrijednosti brzo mijenjaju. Primjerice, kada smo stigli u Izmir, jedan euro vrijedio je 37 lira, a kada smo odlazili, već je bio 47. Stanovništvo je vrlo raznoliko, a glavni dojam je da su ljudi topli, susretljivi i da će se za vas kao gosta stvarno potruditi.

Iskreno, o svom iskustvu u Turskoj mogla bih pisati satima, no mislim da su ovo neke od najvažnijih informacija. I dalje vjerujem da s izborom Turske kao svoje Erasmus destinacije ne možete pogriješiti. Takvo iskustvo promijenit će način na koji gledate svijet i ljude oko sebe. Usporit će vam, ali istovremeno i ubrzati život. Osjećaj koji imate nakon povratka ne može se opisati nekome tko to nije doživio.

Iako sam u Izmir došla s kolegicama, odvažila sam se tražiti prijateljstva i izvan našeg fakulteta i izvan naše skupine Hrvata. Koliko god privlačno bilo družiti se s ljudima koji govore vaš jezik, nemojte se ograničavati, upoznajte druge kulture i druge ljude. Vaša razina engleskog doista nije presudna. Svi griješimo, a najbitnije je da vas sugovornik razumije, bez obzira na gramatičku savršenost. Upoznala sam mnogo ljudi iz drugih zemalja i neke od svojih najboljih razgovora upravo sam vodila s njima.

Danas, dok pišem o svom iskustvu (četiri mjeseca nakon Erasmusu), sjedim u sobi s prijateljicom iz Belgije koju sam upoznala u Izmiru. Ona je sedma osoba u posljednjih mjesec dana koju sam posjetila ili koja je posjetila mene, a da smo se upoznale na Erasmusu. Upoznavanje novih ljudi otvara vam svijet na potpuno novi način i gdje god da odete nakon toga, nikada više niste potpuno sami. Sretno!

26/06/2

